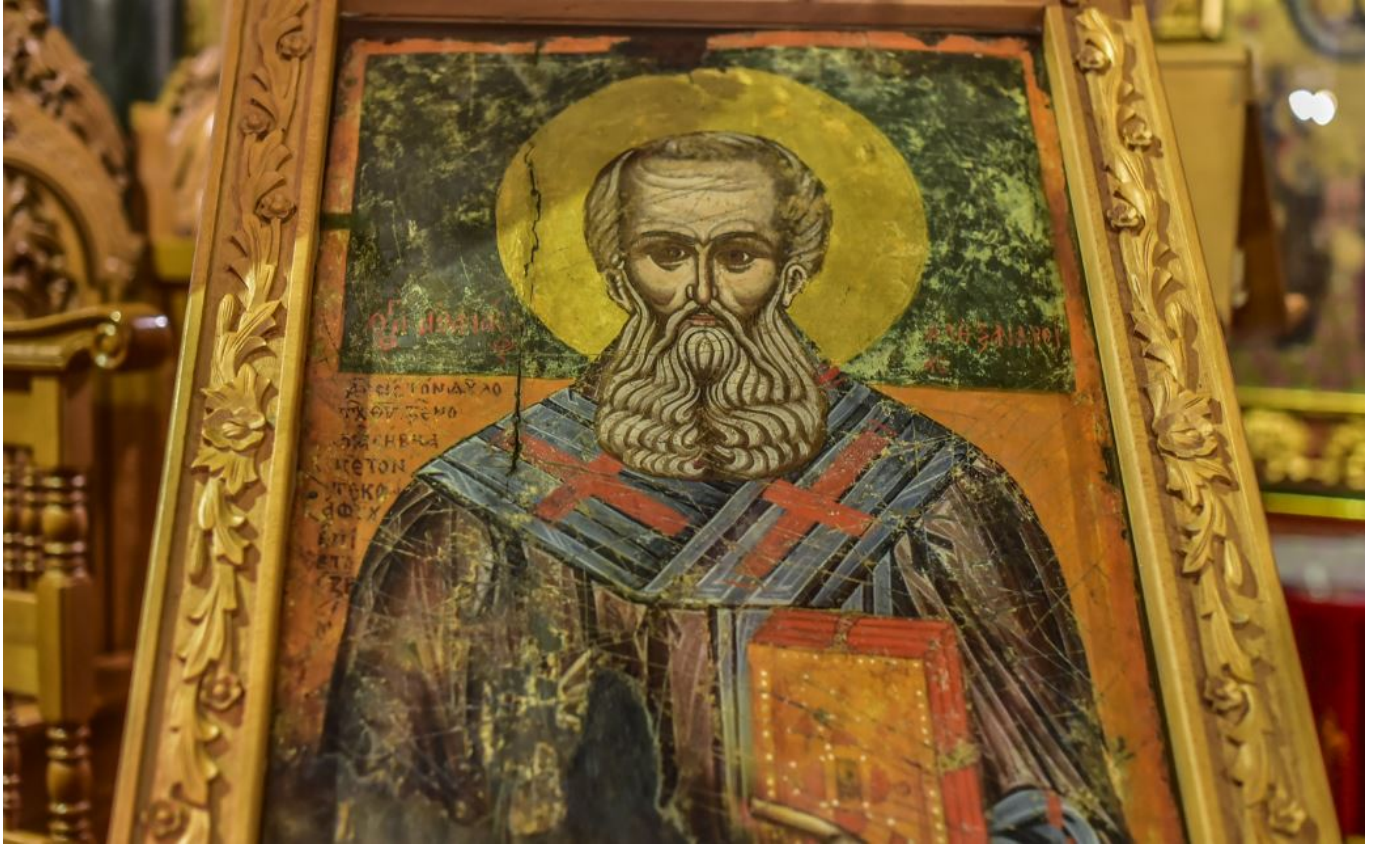

Αθανάσιος ο Μέγας: Ένας γίγαντας της Ορθοδοξίας

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο Άγιος Αθανάσιος γεννήθηκε το 295 μ.Χ. και έζησε στα χρόνια του Μ. Κωνσταντίνου. Ήταν παρών, σαν Διάκονος στην Α' Οικουμ. Σύνοδο, που έγινε στην Νίκαια της Μ. Ασίας το 325 μ. Χ., όπου και κατήσχυνε τον δυσσεβή άρειο με λόγους σοφίας και αποδείξεις των Θείων Γραφών. Όταν εκοιμήθη ο Επίσκοπός του Αλέξανδρος στην Αλεξάνδρεια, τη θέση του ανέλαβε ο Μ. Αθανάσιος και εποίμανε την επισκοπή με φόβο Θεού.

Επειδή όμως ο Κωνσταντίνος, ο γιός του Μ. Κωνσταντίνου ήταν αρειανός, γι' αυτό παρακινούμενος απ' τους αιρετικούς εξώρισε τον Άγιο σε διάφορους τόπους.

Τον συκοφάντησαν ακόμη και για διάφορα εγκλήματα και δεν τον άφηναν να επιστρέψει στην επισκοπική του θέση. Ένα από αυτά ήταν το εξής: Οι αρειανοί πήραν ένα χέρι κάποιου τυχαίου νεκρού, το ξήραναν, το έβαλαν σε μια θήκη και το παρουσίασαν στη σύνοδο λέγοντας: «Να αυτό το χέρι είναι του Αρσενίου, τον οποίο σκότωσε ο Αθανάσιος με τρόπο μαγικό».

Κατά Θεία Πρόνοια και οικονομία, ήλθε στην Τύρο εκείνες τις ημέρες ο Αρσένιος και κρύβονταν φοβούμενος μήπως αποκαλυφθεί η συκοφαντία κατά του Μ. Αθανασίου. Το έμαθε αυτό ο Άγιος και συναντήθηκε μαζί του. Όταν ήλθε η ημέρα να παρουσιασθή στη Σύνοδο για να κριθεί, πήρε και τον Αρσένιο σκεπασμένο με άλλα ενδύματα. Κρινόμενος λοιπόν ο Άγιος και κατηγορούμενος ότι εφόνευσε τον Αρσένιο, ερώτησε τους παρόντες αν γνωρίζουν τον Αρσένιο.

Ναι είπαν οι κατήγοροι, τον γνωρίζουμε. Τότε ο Άγιος παρουσίασε μπροστά στη σύνοδο τον Αρσένιο και τους ρώτησε: Αυτός είναι ο Αρσένιος;

Ναι, αυτός είναι, είπαν με κομμένη την ανάσα.

Τότε έδειξε τα χέρια του και τους λέγει:

—Να το δεξί χέρι. Να και το αριστερό, τα οποία παραλάβαμε από το Δημιουργό και Θεό μας όλοι εμείς που γεννηθήκαμε από τον Αδάμ και την Εύα και ας μη ζητά κανείς τρίτο χέρι από τον Αρσένιο.

Οι αρειανοί καταντροπιάστηκαν, βγήκαν όμως από τη σύνοδο οργισμένοι και παρώξυναν το λαό να κινηθεί κατά του Μ. Αθανασίου, και το πέτυχαν. Ο Άγιος για να σωθεί κατέφυγε σε ένα ξηροπήγαδο σκοτεινό και άνυδρο όπου κρύβονταν έξι ολόκληρα χρόνια. Αυτό ήταν η αρχή της ταλαιπωρίας του. Έζησε εν συνεχεία με διωγμούς και εξορίες επί σαράντα δύο χρόνια και τελικά επανήλθε στο Θρόνο Του και τελείωσε τη Ζωή του σε βαθύ γήρας ευχαριστώντας και Δοξάζοντας το Θεό το 373 μ.Χ.

Η Μνήμη Του τιμάται στις 18 Ιανουαρίου και η ανακομιδή των Λειψάνων Του στις 2 Μαΐου.

Πηγή: «Ορθόδοξος Κυψέλη», Συκιές Θεσσαλονίκης